

Без гудзиків, замість краватки — пагін,
Йде краєвид, народжений без батька.
Що не струмок, — суцільні шкода й збитки.
Не краєвид, а злодій і хапуга.

За ним, як почт, семиголова погань, —
Рятуються, — усіх — весна — в лабети.
Лобатий вітерець, страшний забудько,
Природі скрізь слугує, як попихач,

І тільки чути — на півнеба — ляпас.
Був краєвид, та заховався в липу,
Й обсипалася, наче пір'я, хижість,

Й — по голому — підбори перехожих.
І тільки із водойми — хребтоплав
Обскубаному — захист і тепло.